

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 уз 5/2020
09.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Данијела Стојановић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Свети Сава“ Ниш, коју заступа Зоран Митић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 уз 2/20 од 25.05.2020. године, у седници одржаној 09.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Основног суда у Нишу П1 уз 1/19 од 21.10.2019. године и пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 уз 2/20 од 25.05.2020. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 уз 1/19 од 21.10.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено решење директора тужене од 04.09.2015. године и решење Школског одбора тужене од 01.10.2015. године као незаконита, а тужена обавезана да тужиоца врати на рад и призна му сва права на раду и по основу рада почев од дана престанка радног односа па до дана враћања на рад. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 уз 2/20 од 25.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене где је обављао послове наставника ... уз извођење наставе из ... Решењем

директора тужене од 04.09.2015. године оглашен је кривим за повреду забране из члана 45. став 5. у вези става 1. Закона о основама система образовања и васпитања и члана 10. став 2. тачка 4. у вези тачке 1. Правилника о дисциплинској и материјалној одговорности запослених у Основној школи „Свети Сава“ чиме му је престао радни однос са даном коначности решења. Школски одбор је 01.10.2015. године одбио као неоснован приговор тужиоца и потврдио решење туженог. Тужиоцу је по спроведеном дисциплинском поступку изречена дисциплинска мера престанак радног односа. Из образложења произлази да је тужилац оглашен кривим јер је 05.02.2015. године око 13 часова у ходнику школе физички напао наставника ББ на тај начин што га је обема рукама песницама ударио у пределу тела између груди и стомака, на који начин се насилно понашао према другом запосленом што је понашање које може довести до стварног телесног повређивања другог запосленог.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је тужена поступак утврђивања одговорности тужиоца спровела по одредбама Закона о основама система образовања и васпитања али да су докази које је тужена имала у дисциплинском поступку ствар тог поступка, а не оцене суда и да суд цени законитост решења а не дисциплинског поступка. Због тога су изведени докази саслушањем неких (не свих) од лица која су саслушана и у дисциплинском поступку, оцењени тако да се из њихових исказа не може закључити да ли је тужилац учинио повреду која му је стављена на терет, због чега су поништили решење туженог.

Становиште нижестепених судова није правилно.

Законитост решења о отказу које је донето на основу вођеног и окончаног дисциплинског поступка се цени кроз законитост дисциплинског поступка. Задатак суда је да оцени да ли је дисциплински поступак покренут и окончан у законом предвиђеним роковима, цени се вођење и ток поступка и то да ли је поштовано право окривљеног на одбрану; да ли су на правилан начин позивани и саслушавани сведоци; да ли је поступак био јаван (члан 142. Закона о основама система образовања и васпитања, „Службени гласник РС“ бр. 72/09, 52/11, 55/13). Суд је везан утврђеним чињеничним стањем у дисциплинском поступку и оценом изведених доказа осим ако (у случају сумње или разјашњења појединих исказа или чињеница) на расправи саслуша сва лица која су саслушана у дисциплинском поступку и изведе све доказе који су изведени у дисциплинском поступку (суд не може изводити доказе који нису изведени у дисциплинском поступку). На крају суд даје оцену – закључак да ли је или не запослени учинио повреду која му је стављена на терет као и да ли је изречена дисциплинска мера адекватна санкција за учињену повреду, што је у конкретном случају изостало.

Пошто поступи по наведеним примедбама првостепени суд ће донети нову одлуку о тужбеном захтеву.

Напомиње се да се у конкретном случају не примењује Закон о заштити узбуњивача јер одлука којом је тужиоцу изречена мера престанка радног односа није резултат поступка тужиоца везаног за узбуњивање, већ резултат понашања тужиоца критичном приликом према другом запосленом у школи. Због тога се донета одлука не може сматрати штетним актом везаним за узбуњивање.

На основу члана 416. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић